

Választ!

Több mint egy évvel ezelőtt indult útjára ezen rovat azzal a céllal, hogy feltárja az egyetemen belüli hiányosságokat — és felhívja az illetékesek figyelmét is arra, ami számos embernek nap nap után bosszúságot okoz, vagy éppen mindennapi munkájában gátolja — egyszóval: a hibákra. Jó néhány bírálat elhangzott, amely az olvasók széles táborában helyeslésre talált, nem úgy az illetékesek részéről azonban. Ők bölcsek akarnak maradni nyilván, mert — hallgatnak. Egyetlen esetben sem érkezett válasz a bírálatokra.

Ez annyiban biztató csak, amennyiben a hallgatás — a tények elismerése. Ugyanakkor azonban az olvasók lebecsülését is jelenti. Tudniillik, történetek-e intézkedések — a hibák megszüntetésére? Nyugodtan írom le, meggyőződéssel: nem! Miért nem? Helyes az, hogy a nyilvánosság előtt felvetett bírálatra nem válaszolnak? Nem! Helyes, hogy nem szüntetnek meg a hibákat? Nem! Továbbra is sok kár és hosszas előnytelen helyzet áll elő az említett nemtörődomség miatt!

Mégis csak változtatni kellene ezen az egyhangúan nemtörődöm helyzeten! Ha másképpen nem, akkor úgy, hogy egyetemünk és a főiskola Pártbizottságai hozzanak határozatot a választás kötelezettségére. Igaz, hogy egy ilyen intézkedés szankció-szerű lenne már, de ha munkájukkal csak úgy törődnek az említettek, ahogy eddig tették, ha hiányolják az utasítást — hát akkor legyen erre utasításuk. A bírálat, különösen a lap nyilvánosságát előtti elhangzó bírálat igazán akkor jelent valamit, s akkor lehet hasznos is, ha az olvasó nem csak azt tudja meg, milyen hibák, hiányosságok vannak, hanem azt is miért vannak egyáltalán azok — s ami még fontosabb — hogyan és mikor fogják őket megszüntetni.

MINDÖSSZE HATAN...

Bölcészkarri szavalóverseny

December 2-án este 8 órakor rendezte meg a BTK KISZ-szervezete a kari szavalóversenyt. A versenyen egy kötelező és egy szabadon választott költeményt kellett előadni. Arany János: Zách Klára, Radnóti Miklós: Levél a hitveshez, József Attila: Kései sirató című verse közül lehetett választani kötelezőt.

A nemes, de alacsony színvonalú versenyen a II. helyet megosztva (mivel kifogástalan teljesítmény nem volt) Jakab Mária és Ferincz Éva, a III. helyet Dékány Ildikó szerezte meg.

E rövid híradás önmagáért is beszél. A Bölcészettudományi Kar szavalóversenyén első díjat nem lehetett kiadni, mert a színvonal és az indulók létszáma nem engedhette meg. Mindössze hat versenyző volt — Jakab Mária is az utolsó percben „hagytá magát rábeszélni” az indulásra.

Önkéntelenül is felvetődik a kérdés: mi lehetett az oka e szép hagyományokkal rendelkező verseny csődjének; a rendezés, az érdektelenség, vagy az, hogy nincs elég tehetséges szavaló.

Kezdjük mindjárt a rendezésnél. A verseny zsűrije csak nagyon nehezen az utolsó pillanatban egészült ki. A versenyzők talán középkori szerénységtől vezéreltetve nem voltak hajlandók elárulni nevüket és a rendezők sem tudtak rájönni, hogy milyen formában hozzák azt a hallgatóság tudomására. Ilyen körülmények között kellett azután drukkolnunk a „műsza névtelenjeinek” a sikerért.

Megtartotta év végi küldöttértekezletét az MTESZ Szegedi Csoportja

December 10-én tartotta meg év végi küldöttértekezletét a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének Szegedi csoportja. Az értekezleten dr. Bányai Jenő, a Csoport műszaki titkára mondta el az Intézőbizottság beszámolóját.

A beszámolót élénk vita követte, majd sor került az új választmány megválasztására. A választmányba — amelyek hetvenöt tagja van — többek között beválasztották a szegedi felsőoktatási intézmények professzorai, oktatói, közül a Bolyai János Matematikai Társulat részéről dr. Rédei László egyetemi tanárt, dr. Szendrei János főiskolai tanárt és dr. Tandori Károly egyetemi tanárt, az Eötvös Loránd Fizikai Társulat részéről dr. Budó Agoston egyetemi tanárt, dr. Lang János egyetemi adjunktust és dr. Horvai Rezső egyetemi adjunktust, a Magyar Kémikusok Egyesülete részéről dr. Csányi László egyetemi tanárt, dr. Klivényi Ferenc egyetemi adjunktust, dr. Matkovich Béla egyetemi adjunktust, dr. Szabó Zoltán egyetemi tanárt és dr. Várkonyi Bernát egyetemi adjunktust, a Magyar Meteorológiai Társaság részéről pedig Boros József egyetemi tanárségét és dr. Wagner Richárd egyetemi tanárt.

A Választmány az ügyek intézésére tagjai közül megválasztotta a 15 tagú Intézőbizottságot.

Márki János búcsúztatása

A József Attila Tudományegyetem Központi műhelyének dolgozója december 2-án a Szakszervezeti bizottsággal karöltve Mikulás-estet rendeztek.

Ez alkalommal egybekötte az egyik idős munkatársukat Márki Jánost köszöntötték.

Endródi János műhelyvezető, dr. Hecceg Ferenc a rektori hivatal gazdasági vezetője, Szentirmay László, a Szakszervezeti Osztálybizottság elnöke egyöntetűen méltatták Márki János hatalmas szakmunkás érdemeit.

A műhely kollektívája igen szép ajándékkal kedveskedett az idős szakтарыuknak az alkalomból, hogy nyugdíjba megy. A jókívánásokat kösznyezve köszöntö meg Márki János.

Rózsavölgyi József

„A teremtés koronája, biológus jól megél...”

Beszámoló a biológusok Mikulásestjéről

A haladó hagyományok ápolása érdekében az idén is megrendezték a harmadévesek a biológusok Mikulásestjét. E célból december 6-án este 7 órára a Juhász Gyula Művelődési Otthonban összerendezték a biológus „nemzeti egységeit”.

A műsor — minden Mikulásestek lelke — fél 10-kor a „névadó” bevonulással kezdődött és a biológus „himnusz” áhitatos, teljes hangerejű elénklésével folytatódott. Ezután a Mikulás elfoglalta helyét — mint bírő, körülvették „egymás örök ellenségei” az ügyész és a védő is, megnyitották „a züllést” és elkezdődött a

„ráolvasás”. Szép sorjában „közzé tették” a legveszedelmesebb tanárok megbocsáthatatlan bűneit. Hogy a műsor ne legyen egyoldalú, szó esett az intézetekről is — úgy általában. Na, és természetesen az évfolyamtársakról, és egyebekről”. A vad és védőbeszédnek minden jelenlévőből teleshajú mosolygást váltottak ki.

A kitünő hangulat zenei „aláfestéséről” az egyetem nagyszerű zenekara gondoskodott.

Ejjel két óra is elmúlt, mikor az „egyedek” a jó puha „melegagy”-ba tértek.

Mészáros Rezső

Felszabadulásunk tiszteletére Pályázatot hirdettek

a Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa elhatározta, hogy hazánk felszabadulásának huszadik évfordulóját méltó keretek között ünnepli meg, s ebből az alkalomból pályázatot ír ki az alábbi feltételekkel.

A pályázatban kellő formában irassék meg a Szegedi Orvostudományi Egyetem története a felszabadulástól kezdődően napjainkig, beleértve a Tudományegyetem korábbi Orvostudományi Karának történetét is. A pályamunka egytizenöt tárgyalma az elmúlt 20 év fejlődését, eredményeit, oktatási-, tudományos kutatómunka és egyéb vonatkozású előrehaladását.

A pályázaton bárki részt vehet, különösen az egyetem dolgozó és hallgatói. A legjobb, legsikerültebb pályamunkát 2 ezer forintot jutalommal díjaznak. A pályázatok jellegesen az egyetem rektori hivatalába 1965 március 15-ig kell eljuttatni.

PÁRBESZÉD

— Barátom, hogy mik vannak!
 — ???
 — Képzeld hamarosan esküvőre megyek.
 — Na és, mi ebben a rendkívül. Talán még nem voltál ilyen felemelő hangulatú összejövetelen?
 — Valódi mese happy andel. Oktatási rendszereinknek köszönhetik, hogy egymásra találtak.
 — Hogyhogyl?

— Egy iskolába kerültek gyakorló tanításra — azelőtt nem is ismerték egymást... De most már... megfelelően tudnak veszekedni és elhatározták — összeházasodnak.
 — Hja kérlek, sorsát senki se kerúlheti el.
 — És tudod mi az egészben a happy and, mondhatnám szenzáció?
 — Fogalmam sincs.
 — Valószínű egy városban fognak tanítani is!

M. R.

Új ösztöndíj-rendszer a lengyel egyetemeken

hallgató még étkezési kedvezményt is kaphat.

Az idei tanév kezdetével a lengyel egyetemeken új ösztöndíj-rendszer lépett életbe, mely rendezi a hallgatók anyagi és szociális juttatásait. Az új rendelkezések lényege az, hogy a réginel jóval rugalmasabban alkalmazkodik a hallgatók anyagi helyzetének és tanulmányi eredményeinek sokféleségehez.

Az új ösztöndíj-rendszer mintegy kilencféle juttatásformát í elő: — különböző ösztöndíjak, segítők és dologi juttatások alakjában.

Nézzünk néhány újdonságot. A matematika és fizika szakosok ösztöndíját 100 zli-vel emelték. Az intézkedést az tette szükségessé, hogy a lengyel tudományegyetemeken megsappant a matematika és fizika tanárszacos hallgatók száma és

most a magasabb ösztöndíjjal próbálják kedvezőbbé tenni a tanulás feltételeit.

Az első év első felében a hallgatók nem kapnak ösztöndíjat, ehelyett 300 zli segélyt kapnak havonta. (Tehát az érettségi eredményét nem „számítják be”) Harmadéves kortól, amikor már több remény van az egyetem elvégzésére, az elért eredménytől függően külön tanulmányi ösztöndíjban részesülnek, melynek felső határa 1000 zli. Amikor a szülők egyelőre eső keresete nem haladja meg a 800 zli-t,

Erdekesség az is, hogy az ösztöndíj nagysága, mely évfolyamonként növekszik, függ az elnyérés módjától is. Magasabb ösztöndíjat kap az, aki az e célra kiírt versenyvizsgán nyeri el ösztöndíjat, mint az, aki nem vállalja a kockázatot.

Az új rendelkezés eredményeként a lengyel egyetemi hallgatóknak több mint 60 százaléka részesül az állam támogatásában.

Elmondják az érdekeltek:

Miért nem népszerű a színház?

Kimondtam — most már mindegy: lesznek, akik a homlokukhoz kapnak majd. — Ezt azért mégsem lett volna szabad leírni — mondják majd — ó, nem, ez így nem áll... hanem mondjuk úgy, hogy miért nem eléggé népszerű, mert hiszen járnak azért színházba ugyebár, meg aztán mennyi bérlet elkel... Nos, mindehhez csak annyit: ha a problémát szép kerekre csiszoljuk, elgurul. Sőt, ellenkezőleg! Ha megoldani akarjuk, csak sarkítsuk minél szögletelesebbre, hívjuk fel rá a figyelmet. S az, hogy sok bérlet elkel, és hogy járnak a színházba, korántsem jelenti még a népszerűséget.

kelt — bérlet formájában, csak a vidéki bérlettulajdonosok nem jöttek el. Ez az egyik bemutató másnapiján történt. Később belepillantottam több jelentésbe, amelyekből kitűnt, hogy — a több ezer forintnyi bérleten kívül — nyolc-tíz jegy kelt el egy-egy előadásra.

Ez nyilván nem népszerűség.

Hogy a „miértnek” nyomára bukkanjunk, legelőször a közönség egy rétegét kiválasztani. „Egyetemi város — egyetemi közönség” — mondják a színháznál. Az egyetem szó szinte bűvösen hangzik számukra. Van olyan fiatal színész, aki nagy örömmel jött Szegedre más —valljuk be, a miénk-nél jobban menő — vidéki színházból, csak azért, mert ez egyetemi város, ahol bizonyára nagyobb az érdeklődés, hozzáértőbb közönségnek lehet játszani, egyegy bemutatóról talán vitát is lehet rendezni, intenzívebb a szellemi élet.

Tehát: miért? Induljunk ki a tényekből. Az a határozott benyomásom, hogy a szegedi színháznál jó együttes alakult ki. Az idei évad harmadik hónapjában vagyunk, s már két színvonalas, izgalmas, modern darabot mutattak be — az egy szerelem három éjszakáját és A sárkányt —, s olyan „csemegét”, mint A figuró házassága — prózában.

Magam is láttam olyan előadást, ahol talán 100-150 személy ült a nézőtéren. Amikor megjöttük, mennyi jegy kelt el, kiderült, hogy a megjelentek nagyrésze frissen váltott jeggyel jött, különben minden jegy el-

kelte bérlettulajdonos. A hétfői könnyűzenei estekre viszont tömegesen özönlönek az egyetemisták. Szeretnénk a komolyabb műfajok és az érdekesebb darabok felé terelni az egyetemisták figyelmét. Sok elképzelésünk volt. Többek között arra is gondoltunk, hogy egy-egy bemutató után ankétot szervezzünk, de hát ezt csak akkor lenne érdemes megrendezni, ha kellő számban megnéznék a darabot. A színház ideai programját jelentős mértékben éppen az egyetemekről és a főiskoláról számbavett közönségre alapozta, értékes modern darabokat tűztünk műsorra, hogy a színházi nyelv az egyetemi városhoz méltó legyen. Szeretnénk, ha gyümölcsözötni tudnánk mindazt, amit a nyelv emelése érdekében tettünk. De az egyetemi-főiskolai „közönségnél” érdektelenséggel találjuk szemben magunkat.

— Mi lehet ennek az oka véleményük szerint?

— Megmondhatjuk: nincsenek az egyetemeken szervezők. Talán a KISZ bizottságok nem foglalkoznak kellőképp ezzel a kérdéssel. Bár most azt reméljük, hogy például a TTK-n jobban meggy majd a szervezés, mert az új kulturok agilis, érdeklődő.

Ez a válasz nem elégíti ki teljesen. Noha elismerem, azon bizonyára sok múlik,

milyen a közönség szervezés az egyetemen. De én már emögött vagy ezt megelőzően érzem a hiba forrását. „Nem úgy” a színház az egyetemistáknak és főiskolásoknak. Miért nem? Ez lesz a következő kérdés, amelyhez szívesen veszem e sorokhoz fűzőt megjegyzéseiket is, miközben fölkeresem őket s velük együtt próbálom tovább bogozni a kérdést — mert másképp nem juthatunk el a válaszhoz; hogy mit lehetne tenni?

(Folyt. köv.)

Németh Ferenc az ösztöndíjban részesülő N. G.

Német professzor előadása a Gyógyszerész Szakcsoport ülésén

A Csongrád megyei Gyógyszerész Szakcsoport a Szegedi Orvostudományi Egyetemmel közös szervezésben előadást tartott a Gyógyszerstudományi Kar tantermben. Dr. Kedvessy György egyetemi tanár, rektorhelyettes üléslékösege mellett dr. K. E. Schulte egyetemi tanár, a Münsteri Egyetem Gyógyszerészeti és Elelmiszerkémiai Intézetének igazgatója „A rádióaktív izotópok, mint segédanyagok a gyógyszerészetben” címmel tartott előadást. Előadását magyarul nyelven dr. Kovács László egyetemi docens tolmácsolta.

Schulte professzor a IV. éves gyógyszerészhallgatók számára is tartott 2 óras előadást — Keresztes Anna tanárnéség tolmácsolásával — „A kenőcsgélek reológája” címmel.

Mindkét előadás korszerű képet nyújtott az illető témaköréről és nagy érdeklődést váltott ki a nagyszámú hallgatók körében.

Schulte professzor Magyarországon most járt első ízben. Ez a látogatás viszonzással volt Kedvessy professzor múlt évi münsteri (NSZK) útjának, amikor az ott meg-

rendezett 23. Tudományos Nemzetközi Gyógyszerész Kongresszuson előadást tartott.

Schulte professzor magyarországi tartózkodása során tanulmányozta a Szegedi Gyógyszerstudományi Karon folyó oktató és kutató munkát. Megtekintette a Kar intézeteit, továbbá az alkalmazott Kémiai Intézethez tartozó Katalitikus Laboratóriumot és más intézeteket is. Schulte professzorral folytatott tapasztalatsere, valamint előadásai értékes adatokat nyújtottak az érdeklődő szakemberek számára.